RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.327 van 16 mei 2000
in de zaak A. 86.405/VII-19.236.

In zake : de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. ASSCHERICKX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. AQUAFIN op 30 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 28 juni 1999 over een aanvraag ingediend door de Vlaamse Milieumaatschappij tot wijziging van de milieuvoorwaarden met betrekking tot een waterzuiveringsinstallatie gelegen te Poperinge;

Gelet op het arrest nr. 84.559 van 6 januari 2000 waarbij het annulatieberoep en de vordering tot schorsing niet kennelijk onontvankelijk worden bevonden, de debatten worden heropend en de zaak wordt verdergezet overeenkomstig de gewone procedure;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 maart 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. ASSCHERICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat F. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met het bestreden besluit van 28 juni 1999 aan de verzoekende partij met betrekking tot de lozing van effluentwater diverse normen worden opgelegd, waarvan een aantal gelden "tot en met 30 december 1998" en een aantal "vanaf 31 december 1998"; dat die beslissing onder meer inhoudt dat de verzoekende partij voor wat betreft stikstof aan de norm vastgelegd in de bijlage 5.3.1.a., van Vlarem II

vanaf 31 december 1998 dient te voldoen, zoals oorspronkelijk bij artikel 5.3.1.3., van Vlarem II opgelegd terwijl op 19 januari 1999 de Vlaamse regering een besluit heeft genomen dat in werking is getreden op 1 mei 1999 en waarbij onder meer aan artikel 5.3.1.3,§ 2, een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

> "In afwijking van de lozingsvoorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1°, moeten afvalwaterbehandelingssystemen voor lozingen van agglomeraties met meer dan 10.000 I.E. waarvoor de milieuvergunning voor 1 augustus 1995 is verleend en waarvan het effluentwater wordt geloosd noch in een kanaal, noch in een oppervlaktewater dat een bijzondere bestemming is toegewezen, aan de lozingsvoorwaarden voor de parameter 'totaal stikstof', zoals vastgesteld in bijlage 5.3.1.a., voldoen tegen uiterlijk 1 augustus 2002. Wanneer dergelijk afvalwaterbehandelingssysteem evenwel voor 1 augustus 1995 in gebruik is genomen, moet aan de lozingsvoorwaarden voor de parameter 'totaal stikstof', zoals vastgesteld in bijlage 5.3.1.a., pas worden voldaan vanaf de datum die is vastgesteld in het door de Vlaamse Milieumaatschappij aanvaarde saneringsprogramma. Bedoeld saneringsprogramma wordt door de exploitant opgesteld en moet tegen uiterlijk 1 januari 2000 aan de Vlaamse Milieumaatschappij worden bezorgd. De Vlaamse Milieumaatschappij bezorgt een afschrift van het door haar aanvaarde saneringsplan aan :
> - de afdeling Milieu-inspectie van de AMINAL;
> - de afdeling Milieuvergunningen van de AMINAL;
> - de vergunningverlenende overheid;
> - de burgemeester van de gemeente waarin het afvalwaterbehandelingssysteem is gelegen.
>
> Voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder 'oppervlaktewater dat een bijzondere bestemming is toegewezen' verstaan de oppervlaktewateren die zijn aangeduid met als bestemming drinkwaterproductie, zwemwater, viswater of schelpdierwater";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie doet gelden dat zij de opgelegde normen met betrekking tot stikstof tegen de in de bestreden beslissing gestelde termijn niet kan naleven, dat daartoe nog renovatie- en uitbreidingswerken nodig zijn, die evenwel slechts beëindigd zullen zijn tegen 15 februari 2002, dat de onmogelijkheid om de opgelegde stikstofnorm na te leven tot gevolg kan hebben dat de exploitatie van de R.W.Z.I. zal worden stilgelegd, daar "het exploiteren zonder onmiddellijk de in de vergunning opgelegde stikstofnorm na te leven, (...) immers een strafbare inbreuk op de milieuwetgeving uit(maakt)", dat daardoor het stedelijk afvalwater niet meer kan worden gezuiverd of minstens het effluentwater niet meer kan worden geloosd, dat deze stillegging voor haar onherstelbare schade zou meebrengen "zowel m.b.t. haar reputatie als m.b.t. haar contractuele relatie met het Vlaamse Gewest", dat eveneens aan het milieu ernstige schade zou worden toegebracht;

Overwegende dat de verzoekende partij in opdracht van de verwerende partij stedelijk afvalwater zuivert; dat de stopzetting van de exploitatie van de R.W.Z.I. zou betekenen dat het stedelijk afvalwater totaal ongezuiverd wordt geloosd in de Poperingse vaart die in verbinding staat met de Vleterbeek; dat gelet op de ernstige schade die aan mens en milieu door de stillegging van de R.W.Z.I. zou worden veroorzaakt -schade die veel ernstiger is dan wanneer gezuiverd afvalwater wordt geloosd dat enkel niet voldoet aan de opgelegde stikstofnorm- er in alle redelijkheid niet kan worden van uitgegaan dat de kans reëel is dat de verzoekende partij zal worden gedwongen om de

exploitatie van de R.W.Z.I. stop te zetten wegens het niet halen gedurende een bepaalde periode van de opgelegde stikstofnorm; dat geen rekening kan worden gehouden met bijkomende aspecten inzake het moeilijk te herstellen nadeel, welke in een niet in het procedure-reglement voorziene aanvullende nota alsook ter terecht-zitting werden aangevoerd;

Overwegende dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat de ontvankelijkheid van de vordering moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien mei tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**